

ע"פ 40761/05/16 - ח'אלד מוהנא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 40761-05-16 מוהנא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עדי חן-ברק
מבקשים	ח'אלד מוהנא
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה, דין הבקשה להידחות.

1. אכן בהתאם לאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200 לחסד"פ.
 2. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור, יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל, ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים - "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/8/09)).
 3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויו הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.
 4. בענייננו מדובר באיחור ניכר בן כחודשיים וחצי.
- הטענה היחידה לאיחור בהגשת הערעור הינה כי לא היה באפשרות המבקש לממן את ייצוגו המשפטי לצורך הגשת הערעור עד למועד בו הוגשה הבקשה שלפני (שכן חברת הביטוח לא שלמה לו תגמולים).

ברם טענה בדבר קושי כלכלי אשר בגינו לא היה למבקש ייצוג משפטי לצורך הגשת ערעור, אינה יכולה נכנסת לגדר טעם ממשי, שכן בפני המבקש עמדה האפשרות לפנות לסניגוריה הציבורית לצורך קבלת ייצוג משפטי, ומכאן שאין בטענה זו כדי להצדיק את הארכת המועד המבוקשת (עפ"ת (י-ם) 8677-10-13 **טרמבק נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 21/11/13).

בשים לב למשך האיחור ולכל האמור לעיל, וכן בשים לב לעובדה כי אף סיכויי הערעור אינם מובהקים כלל, שכן בעיקר מבוקש להתערב בקביעות עובדתיות שנקבעו לאחר שבית המשפט קמא שמע את העדים והתרשם מהם - ממצאים שאין ערכאת ערעור נוטה להתערב בהם, הרי שדין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ' אייר תשע"ו, 28 מאי 2016, בהעדר הצדדים.